

**Uchwała nr 324/XLI/2014
Rady Gminy Gostynin**

z dnia 27 lutego 2014r.

w sprawie: wniesienia skargi na rozstrzygnięcie nadzorcze

Na podstawie art. 98 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 594, poz. 645, poz. 1318) Rada Gminy Gostynin uchwala, co następuje:

§ 1

Postanawia się wnieść skargę do sądu administracyjnego na rozstrzygnięcie nadzorcze Wojewody Mazowieckiego z dnia 5 lutego 2014 r. Nr LEX-P.4131.3.2014.MRM stwierdzające nieważność uchwały Nr 306/XXXVIII/2013 Rady Gminy Gostynin z dnia 30 grudnia 2013 r. w sprawie zasad wydzierżawiania nieruchomości stanowiących własność Gminy Gostynin lub będących w jej posiadaniu na okres powyżej 3 lat w celu umieszczania urządzeń infrastruktury technicznej, obiektów budowlanych związanych z infrastrukturą techniczną oraz reklam.

§ 2

Do wniesienia skargi, podejmowania wszystkich czynności w toku postępowania i reprezentowania skarżącego przed sądem administracyjnym upoważnia się Przewodniczącemu Rady Gminy Gostynin.

§ 3

Przewodniczący Rady może ustanawiać pełnomocników procesowych.

§ 4

Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Gminy Gostynin.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Tomasz Bronisław Lewandowski

Uzasadnienie

Na podstawie art. 91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym organ nadzoru może orzec w trybie rozstrzygnięcia nadzorczego o nieważności uchwały Rady Gminy. Zgodnie z art. 98 ust. 1 i 3 rozstrzygnięcia organu nadzorczego w sprawie stwierdzenia nieważności uchwały Rady Gminy mogą być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od dnia ich doręczenia. Podstawą do złożenia skargi jest uchwała organu stanowiącego, który podjął uchwałę objętą rozstrzygnięciem nadzorczym.

W dniu 5 lutego 2014 r. Wojewoda Mazowiecki wydał rozstrzygnięcie nadzorcze nr LEX-P.4131.3.2014.MRM stwierdzające nieważność uchwały Nr 306/XXXVIII/2013 Rady Gminy Gostynin z dnia 30 grudnia 2013 r. w sprawie zasad wdzierżawiania nieruchomości stanowiących własność Gminy Gostynin lub będących w jej posiadaniu na okres powyżej 3 lat w celu umieszczania urządzeń infrastruktury technicznej, obiektów budowlanych związanych z infrastrukturą techniczną oraz reklam.

Rada Gminy Gostynin uważa za zasadne odwołanie się od wskazanego rozstrzygnięcia nadzorczego, albowiem rozstrzygnięcie to obarczone jest błędami i wadami, które powodują, że nie powinno ono ostać się w obowiązującym porządku prawnym. W ocenie Gminy Gostynin, w przedmiotowym rozstrzygnięciu nadzorczym Wojewoda Mazowiecki naruszył art. 37 ust. 4 ustawy z dnia 21.08.1997 r. o gospodarce nieruchomościami (t.j. Dz. U. z 2010 r., Nr 102, poz. 651, z późn. zm.) poprzez jego błędną wykładnię i przyjęcie, że Rada Gminy nie miała prawa do wyrażenia generalnej zgody na odstąpienie od obowiązku przetargowego trybu zawarcia umów dzierżawy nieruchomości, na okres powyżej 3 lat, na których umieszczane będą urządzenia infrastruktury technicznej, obiekty budowlane związane z infrastrukturą techniczną oraz reklamy. Tymczasem, jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 15.05.2009 r. w sprawie II SA/Kr 442/09, zgoda na odstępowanie od zasady prowadzenia przetargu przy zawieraniu umów dotyczących nieruchomości gminnych może dotyczyć "tych umów", a zatem wszelkich umów użytkowania, najmu lub dzierżawy, zawieranych na czas oznaczony dłuższy niż 3 lata lub na czas nieoznaczony. Możliwa jest zgoda generalna, dla wszystkich kategorii umów użytkowania, najmu i dzierżawy en bloc. A zatem, prawidłowa wykładnia art. 37 ust. 4 ustawy o gospodarce nieruchomościami prowadzi do wniosku, że możliwe jest wyrażenie generalnej zgody na bezprzetargowe wdzierżawianie nieruchomości w określonym w uchwale celu.

Ponadto, w przedmiotowym rozstrzygnięciu nadzorczym Wojewoda dopuścił się również błędu w ustaleniach faktycznych polegającego na przyjęciu, że w § 3 uchwały Rady Gminy Gostynin, której dotyczy skarżone rozstrzygnięcie nadzorcze, znalazły się zapisy naruszające zasadę swobody umów wyrażoną w art. 3531 k.c. ponieważ narzucają stronom

przyszłej umowy wykonanie w tej umowie postanowień przyjętych przez radę, podczas gdy w rzeczywistości § 3 wskazanej uchwały w ogóle nie odnosi się do treści przyszłych umów dzierżawy, a do wniosku o zawarcie umowy dzierżawy, który winien zostać złożony przez podmiot zainteresowany wydzierżawieniem nieruchomości. Skoro zatem kwestionowany paragraf nie ma żadnego odniesienia do treści zawieranych umów dzierżawy, to zupełnie bezpodstawnym było stwierdzenie nieważności uchwały z tego powodu.

Mając zatem na względzie powyższe, zaskarżenie przedmiotowego rozstrzygnięcia nadzorczego jest konieczne i zasadne.